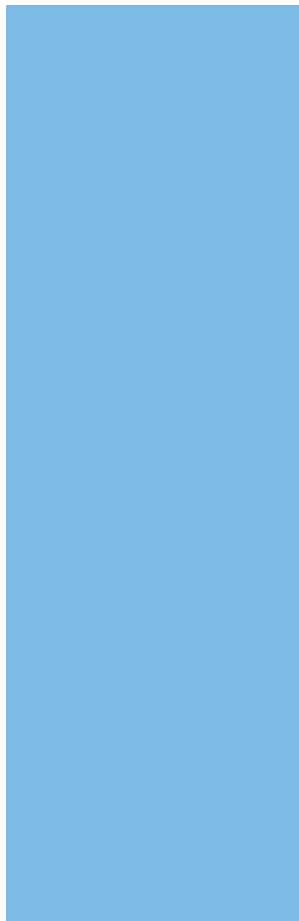

Behoort bij besluit, d.d. 5 december 2016
ZK15002739

Gemeente Krimpenerwaard

**Ruimtelijke onderbouwing legaliseren
paardenbak met verhard pad en
overkapping mestplaat Beijerscheweg
34 in Stolwijk**

Verantwoording

Titel	Ruimtelijke onderbouwing legaliseren paardenbak met verhard pad en overkapping mestplaat Beijerscheweg 34 in Stolwijk
Projectnummer	1507
Opdrachtgever	Dhr A. van Schoonhoven Beijerscheweg 34 2821 NG STOLWIJK
Opdrachtnemer	CTvision Plataanstraat 14 2803 SW Gouda 06-28062140
Datum	27 januari 2016
Auteur	T. Revet
E-mail adres	t.revet@ctvision.nl
Website	www.ctvision.nl

Inhoudsopgave

1.	Inleiding	4
1.1	Aanleiding	4
1.2	Juridische status en procedure	4
1.3	Leeswijzer	6
2.	Planbeschrijving	7
2.1	Ligging plangebied	7
2.2	Ruimtelijke structuur en geschiedenis	7
2.3	Bestaande en nieuwe situatie	9
3.	Beleid en regelgeving	12
3.1	Rijksbeleid	12
3.2	Provinciaal beleid	13
3.3	Gemeentelijk beleid	16
4.	Onderzoeken	18
4.1	Bodem	18
4.2	Geluid	18
4.3	Externe veiligheid	18
4.4	Luchtkwaliteit	19
4.5	Milieuzonering	20
4.6	Natuur	20
4.7	Water	21
4.8	Cultuurhistorie en archeologie	23
5.	Uitvoerbaarheid	25
5.1	Economische uitvoerbaarheid	25
5.2	Maatschappelijke uitvoerbaarheid	25

1. Inleiding

1.1 Aanleiding

Op het perceel Beijerscheweg 34 staat een boerderij met ernaast en erachter diverse gebouwen, waaronder een stal voor een paard, pony's, runderen en schapen. Ten behoeve van de dieren zijn een paardenbak met bijbehorend pad gerealiseerd. Daarnaast is de aanwezige mestplaat overdekt. De voormalige gemeente Vlist heeft voor de fusie (nu gemeente Krimpenerwaard) besloten o.a. de percelen aan de Beijerscheweg te controleren op illegale bebouwing en bouwwerken. Daarbij is geconstateerd dat de paardenbak, het pad en de overkapping van de mestplaat zonder omgevingsvergunning zijn gerealiseerd. De gemeente Krimpenerwaard heeft aangegeven dat ze bereid zijn om alsnog omgevingsvergunning te verlenen voor de bouwwerken.

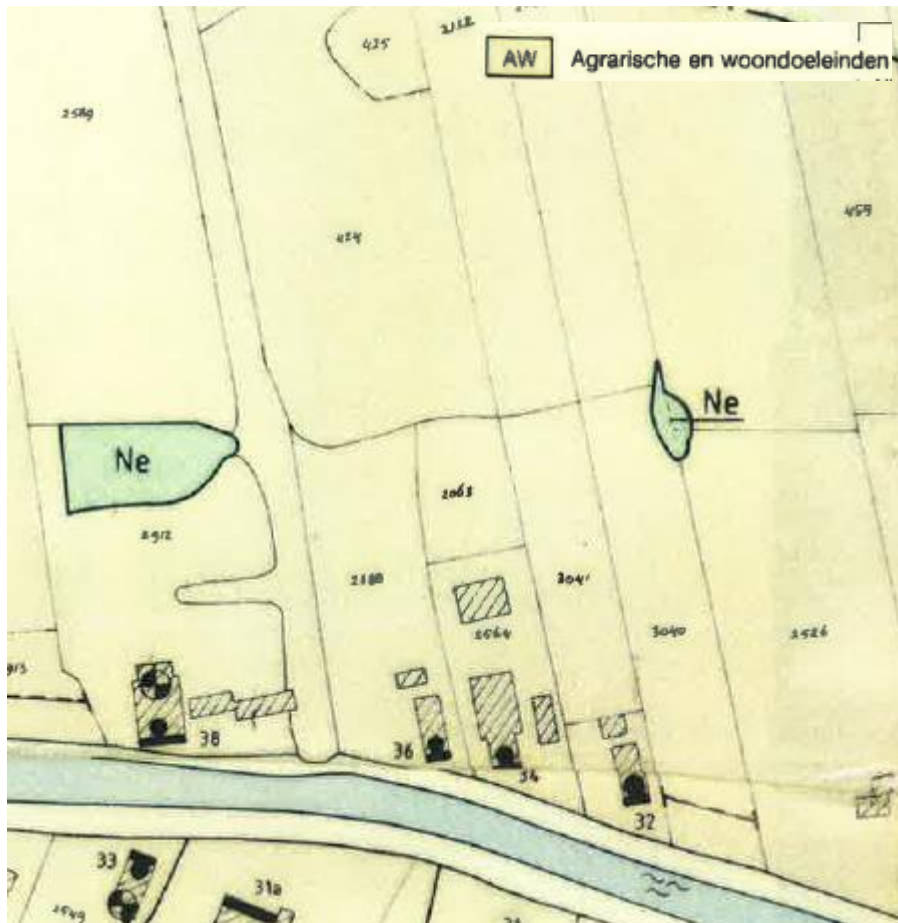
Afbeelding 1 luchtfoto Beijerscheweg 34

1.2 Juridische status en procedure

Geldende bestemmingsplannen

Het perceel ligt in het geldende bestemmingsplan 'Landelijk Gebied 2010'. Dit bestemmingsplan is op 26 oktober 2010 vastgesteld door de voormalige gemeente Vlist. Het perceel heeft hierin de bestemming 'Wonen'. Op grond hiervan is op het perceel, binnen het bestemmingsvlak, één vrijstaande woning toegestaan. De woning en overige gebouwen liggen binnen het bestemmingsvlak. Daarnaast kan afgeweken worden van het bestemmingsplan om één paardenbak per woning te realiseren. De paardenbak met verhard pad liggen in een ander bestemmingsplan.

Dit omdat voor de achtergelegen polder Beijersche nog een ouder bestemmingsplan geldt, 'Landelijk Gebied Stolwijk'. Reden hiervoor is dat delen van de polder in het kader van het Veenweidepact aangewezen zijn als natuurgebied en dat voor dit gebied een apart bestemmingsplan zal worden vastgesteld. Ter plaatse van de paardenbak en het pad geldt de bestemming 'Agrarische en woondoeleinden'. De (bouw)werken zijn in strijd met deze bestemming.

Afbeelding 2 Uitsnede bestemmingsplan 'Landelijk gebied Stolwijk'

Ontwerpbestemmingsplan

De gemeente Krimpenerwaard heeft om diverse redenen besloten het bestemmingsplan 'Landelijk gebied 2010' in zijn geheel te herzien. Het ontwerp van dit bestemmingsplan 'Landelijk Gebied (voormalige gemeente Vlist)' heeft recent ter inzage gelegen. In dit bestemmingsplan ligt de overkapping van de mestplaat binnen de bestemming 'Wonen'. Op grond van deze bestemming is binnen het bestemmingsvlak, één vrijstaande woning toegestaan. Daarnaast zijn andere bouwwerken toegestaan tot een hoogte van 1,5 meter. Ook is met afwijking van het bestemmingsplan één paardenbak per woning toegestaan. De overkapping van de mestplaat is in strijd met de bestemming. De paardenbak en het pad liggen buiten het bestemmingsplan.

Om de paardenbak met het pad en de overkapping van de mestplaat te kunnen legaliseren dient een uitgebreide afwijkingsprocedure te worden doorlopen (artikel 2.12, lid 1 sub a onder 3 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht). Zoals de wet voorschrijft dient het verzoek om een afwijkingsbesluit gepaard te gaan met een goede ruimtelijke onderbouwing. Het onderhavige document voorziet daarin.

Afbeelding 3 Uitsnede geldend bestemmingsplan 'Landelijk gebied 2010' en ontwerp-bestemmingsplan 'Landelijk gebied (voormalige gemeente Vlist)'

1.3 Leeswijzer

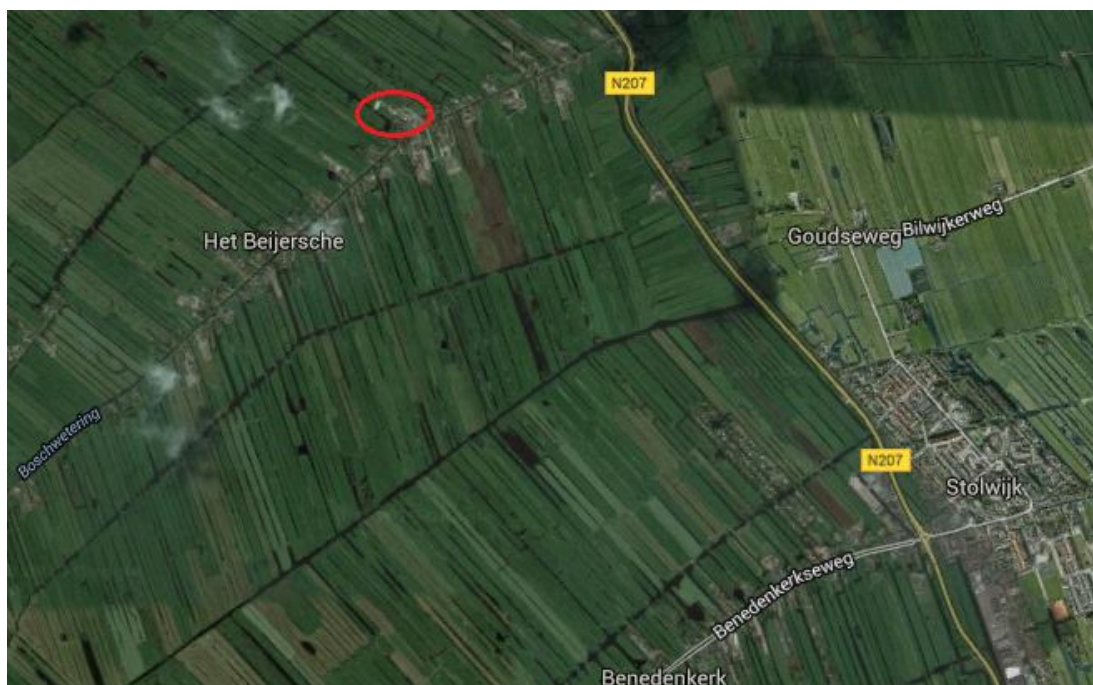
In deze ruimtelijke onderbouwing wordt, na dit inleidende hoofdstuk, in hoofdstuk 2 het plan beschreven. Hoofdstuk 3 bevat de beleidskaders en in hoofdstuk 4 worden de randvoorwaarden bij het plan toegelicht. De randvoorwaarden bestaan uit de diverse (milieu)planologische aspecten. Het laatste hoofdstuk bevat de economische en maatschappelijke uitvoerbaarheid van het plan.

2 Planbeschrijving

2.1 Ligging plangebied

Het plangebied, Beijerscheweg 34, ligt in het bebouwingslint grenzend aan de polder het Beijersche in Stolwijk. De polder het Beijersche is met zijn smalle weidekavels en brede watergangen een kenmerkend deel van het veenweidegebied. De Beijerscheweg ligt op ca. 2 km vanaf de kern Stolwijk nabij de N207. De kern Stolwijk maakte tot 1 januari 2015 samen met Haastrecht en Vlist deel uit van de gemeente Vlist. Vanaf 1 januari 2015 is er een nieuwe gemeente ontstaan door samenvoeging van de gemeenten Vlist, Nederlek, Bergambacht, Ouderkerk en Schoonhoven, genaamd Krimpenerwaard.

De Beijerscheweg is een dubbele weg met daartussen een watergang. Nummer 46 ligt aan de noordkant van de Beijerscheweg. Het zuidelijke deel van de Beijerscheweg loopt over in de Bosweg en is doodlopend. Het noordelijke deel gaat over in de Achterbroek en loopt via diverse wegen in noordelijke richting naar Gouderak en in zuidelijke richting naar Berkenwoude.

Afbeelding 4 luchtfoto met plangebied

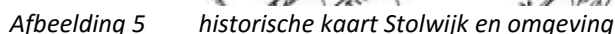
2.2 Ruimtelijke structuur en geschiedenis

Stolwijk en de Krimpenerwaard

De naam Stolwijk duikt voor het eerst op in 1320. De plaats is beroemd vanwege de Stolwijkse kaas daar (en in wijde omgeving) gemaakte kaas (Goudse kaas heette in vroeger eeuwen ook wel 'Stolwijkse' of 'Stolkse' kaas). Stolwijk is ontstaan bij de kruising van twee linten: het lint Goudseweg (en Bilwijkerweg) - Tentweg en het lint Bovenkerkseweg - Benedenkerkseweg. Later is de provinciale weg N207 (de Schoonhovenseweg) ten westen van de Goudseweg-Tentweg aangelegd. Woonuitbreidingen zijn ontstaan in noordelijke, oostelijke en zuidelijke richting. Eerst is de Schilderswijk (jaren '50) ontwikkeld, later de wijken Overwetering en Dorp-Oost (jaren '60 en '70). In de jaren '80/'90 is Kerkewijk

De Krimpenerwaard is een veenweidegebied (13.500 hectare) omgeven door de rivieren de Lek, de Vlist en de Hollandsche IJssel. In dit gebied met zijn lange, smalle kavels en brede sloten zijn veel melkveehouderijen gevestigd. Het gebied kenmerkt zich verder door de uitgestrekte polders, plassengebieden en oude waterlopen. Deze polders met grasland, het veenweidegebied, was van oorsprong een moerasachtig gebied, dat in de middeleeuwen werd ontgonnen door deze gebieden te ontwateren. Het ontginningspatroon, de slagenverkaveling, is nog zichtbaar en gaaf aanwezig in het landschap. De Lopikerwaard en de Krimpenerwaard zijn mede daarom aangemerkt als Belvederegebied.

De Polder het Beijersche (78 ha.), bij Stolwijk, is met zijn smalle weidekavels en brede watergangen een kenmerkend deel van het veenweidegebied. De polder ligt in een landschap met een vergelijkbaar karakter. De kavels zijn toegankelijk vanaf de Beijerscheweg of via aanliggende percelen. De toegang is gedeeltelijk alleen via eigendom van derden mogelijk. Het landschap is open, met uitzondering van het zuidwestelijke deel, waar wat opgaande landschapselementen voorkomen in de vorm van knotwilgen en rijbeplantingen. Aan de zuidgrens wordt het beeld bepaald door de agrarische lintbebouwing van Het Beijersche. Aan de oostgrens van de polder ligt de Provinciale Weg (N207). Dwars door de polder vormt het Beijersche Wegje de noord-zuidverbinding voor langzaam verkeer en bestemmingsverkeer. Met uitzondering van het zuidwesten kent het gebied belangrijke weidevogelpotenties. Het grasland in deze delen kent een mozaïekbeheer, omdat de eisen die de vogels in de verschillende seizoenen (en levensfasen) stellen nogal uiteenlopen. De graslanden worden in de winterperiode massaal gebruikt door wintergasten en de brede watergangen door veel watervogels.

2.3 Bestaande en nieuwe situatie

Op het perceel staat een traditionele boerderij met een dakpannen kap en aansluitend een stal in dezelfde stijl, maar iets hoger en breder. De helft van de stal is bij de woning getrokken. In de stal worden hobbymatig 3 koeien, een paard, 2 pony's en 2 schapen gehouden. Rechts van de boerderij staat de voormalige wagenschuur die nu als berging wordt gebruikt.

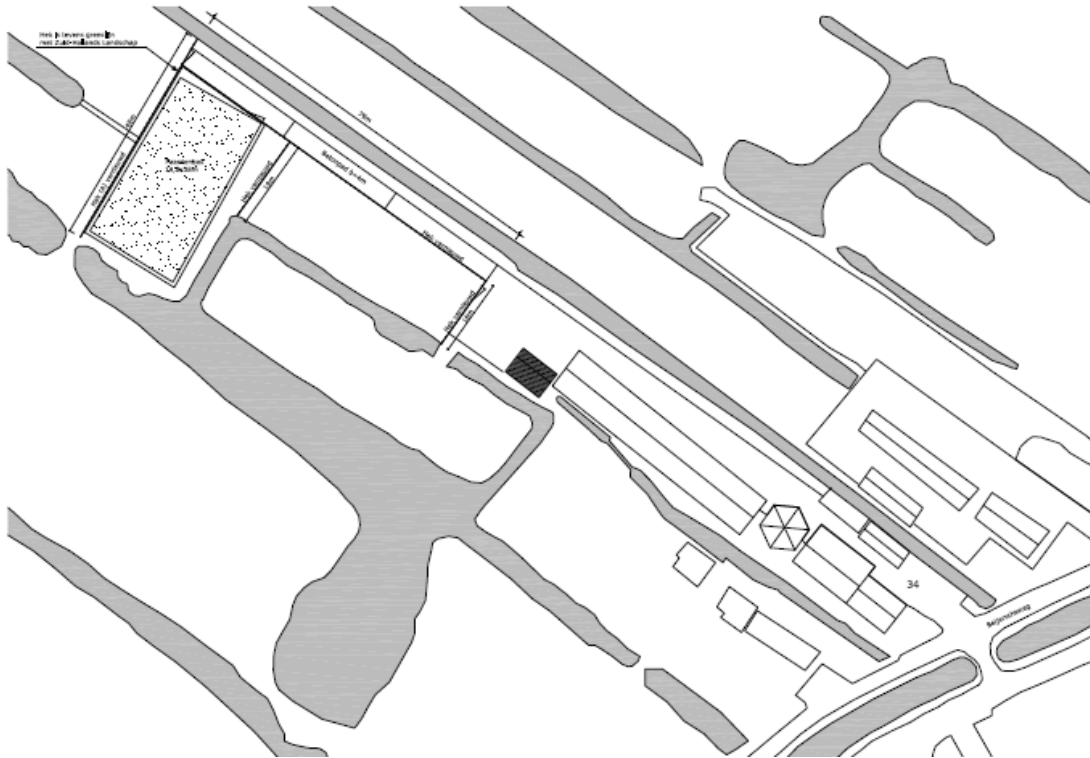
Afbeelding 6 foto bestaande woning met naastgelegen berging

Direct achter de stal ligt een hooiberg die nu als carport wordt gebruikt. Aansluitend aan de hooiberg ligt de voormalige grote stal die in gebruik is als schuur. Daarachter ligt de bestaande mestplaat van 68 m² waar een overkapping overheen is gebouwd die aan drie kanten dicht is. De overkapping heeft een variërende goothoogte van 2,4 meter en 3,6 meter en een nok van 5 meter. De overkapte mestplaat wordt voor de helft gebruikt als stallingruimte voor o.a. een caravan.

Afbeelding 7 foto overkapte mestplaat

In eerste instantie lag achter de mestplaat een kleine paardenbak, maar deze is verwijderd. Links van de mestplaat en de kleine paardenbak ligt een boomgaard waar een schapenschuur stond, ook deze is verwijderd. Rechts van de boerderij staat de voormalige wagenschuur die nu als berging wordt gebruikt.

Afbeelding 8 *situatietekening*

Om het paard en de pony's het hele jaar buiten te kunnen laten lopen en berijden heeft de eigenaar helemaal achterop het perceel een paardenbak aangelegd van 40 meter breed en 20 meter lang, 800 m². Om een deel van de paardenbak staat een hekwerk van 1,5 meter hoog ter afscheiding met het pad en het achterliggende land. Het betonnen pad is aangelegd ter ontsluiting van het achterliggende land en de paardenbak. Het pad is 4 meter breed en 79 meter lang, 316 m².

Afbeelding 9 *foto bestaande paardenbak en pad*

De aanleg van de paardenbak bestond uit het licht weggraven van grasvilt en het vervolgens over de gehele oppervlakte aanbrengen van wegendoeck. Om de 2 meter werd een drainagesleuf gegraven van 40 cm diep en 30 cm breed. In de sleuven is wegendoeck aangebracht met daarop 10 – 15 cm drainagezand. Vervolgens zijn de drainagebuizen aangebracht en zijn de sleuven verder opgevuld met drainagezand. Alle drains komen afzonderlijk uit in de naastgelegen sloot. Vervolgens is over de gehele oppervlakte van de paardenbak drainagezand aangebracht met daar overheen wegendoeck. Als laatst is een laag van 20 cm met achterbergbodem (mengsel van zand en een soort polyvlokken) aangebracht.

De paardenbak ligt op minimaal 1,5 meter vanaf de watergang en op meer dan 30 meter van de dichtbijgelegen woning (36). De gemeente biedt wel de mogelijkheid om, onder voorwaarden, bij een woning een paardenbak te realiseren, maar in dit geval ligt de paardenbak buiten het betreffende bestemmingsplan, waardoor deze in strijd is met de bestemming. Aan de voorwaarden die de gemeente stelt wordt echter wel voldaan.

3 **Beleid en regelgeving**

3.1 **Rijksbeleid**

Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte

De Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) is op 13 maart 2012 in werking getreden. De structuurvisie geeft een nieuw, integraal kader voor het ruimtelijk en mobiliteitsbeleid op rijksniveau en is de 'kapstok' voor bestaand en nieuw rijksbeleid met ruimtelijke consequenties. In de structuurvisie schetst het rijk ambities tot 2040 en doelen, belangen en opgaven tot 2028.

De leidende gedachte in de SVIR is ruimte maken voor groei en beweging. De SVIR is de eerste rijksnota die de onderwerpen infrastructuur en ruimte integraal behandelt. In de SVIR richt het Rijk zich vooral op decentralisatie. De verantwoordelijkheid wordt verplaatst van rijksniveau naar provinciaal en gemeentelijk niveau. Dit betekent minder nationale belangen en eenvoudiger regelgeving. De Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte vervangt verschillende bestaande nota's, onder andere de Nota Ruimte, Structuurvisie Randstad 2040, de Nota Mobiliteit, de MobiliteitsAanpak, de structuurvisie voor de Snelwegomgeving, de agenda Landschap, de agenda Vitaal Platteland en Pieken in de Delta.

Het Rijk stelt heldere ambities voor Nederland in 2040, die inspelen op de (inter)nationale ontwikkelingen die de ruimtelijke en mobiliteitsopgaven bepalen richting 2040. Het Rijk zet het ruimtelijk- en mobiliteitsbeleid in voor een concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig Nederland. Het Rijk formuleert in de Structuurvisie drie hoofddoelen om Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig te houden voor de middellange termijn (2028):

1. Het vergroten van de concurrentiekracht van Nederland door het versterken van de ruimtelijk-economische structuur van Nederland;
2. Het verbeteren, instandhouden en ruimtelijk zekerstellen van de bereikbaarheid waarbij de gebruiker voorop staat;
3. Het waarborgen van een leefbare en veilige omgeving waarin unieke natuurlijke en cultuurhistorische waarden behouden zijn.

De drie hoofddoelen van het ruimtelijk en mobiliteitsbeleid kennen nationale opgaven die regionaal neerslaan. Voor alle nationale opgaven worden rijksinstrumenten ingezet, waarbij financiering slechts één van de instrumenten is. Ook decentrale overheden en marktpartijen dragen bij aan de realisatie van nationale opgaven. Het Rijk wil de ruimtelijk-economische structuur van Nederland verbeteren door te zorgen voor een aantrekkelijk vestigingsklimaat in en goede internationale bereikbaarheid van de stedelijke regio's met een concentratie van topsectoren. Deze stedelijke regio's beschouwt het Rijk van nationale betekenis en hiermee gaat het Rijk samen met decentrale overheden aan de slag.

Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro)

Het rijk legt met het besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro), de nationale ruimtelijke belangen juridisch vast.

Enerzijds betreft het de belangen die reeds in de (ontwerp-) AMvB Ruimte uit 2009 waren opgenomen en anderzijds is het Barro aangevuld met onderwerpen uit de Structuurvisie Infrastructuur en Milieu (SVIR). Het besluit is op 30 december 2011 inwerking getreden.

Onderwerpen waarvoor het rijk ruimte vraagt zijn de mainportontwikkeling van Rotterdam, bescherming van de waterveiligheid in het kustfundament en in en rond de grote rivieren, bescherming en behoud van de Waddenzee en enkele werelderfgoederen, zoals de Beemster, de Nieuwe Hollandse Waterlinie en de Stelling van Amsterdam en de uitoefening van defensietaken. Ter bescherming van deze belangen zijn reserveringsgebieden, begrenzingen en vrijwaringszones opgenomen. In het besluit is aangegeven op welke wijze bestemmingsplannen voor deze gebieden moeten zijn ingericht. Indien geldende bestemmingsplannen niet voldoen aan het Barro dan moeten deze binnen drie jaar na inwerkingtreding van het besluit zijn aangepast.

Conclusie

Het realiseren van een paardenbak met verhard pad en een overkapping van een mestplaat bij een woning in het buitengebied is in overeenstemming met de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte en heeft geen direct raakvlak met de aspecten benoemd in het Barro.

3.2 Provinciaal beleid

Provinciale structuurvisie – Visie Ruimte en Mobiliteit

De Visie Ruimte en Mobiliteit (VRM), vastgesteld op 9 juli 2014, is de provinciale Structuurvisie zoals in de wet Ruimtelijke Ordening is voorgeschreven. De VRM biedt geen vast omlind ruimtelijk eindbeeld, maar wel een perspectief voor de gewenste ontwikkeling van Zuid-Holland als geheel. De visie geeft zekerheid over een mobiliteitsnetwerk dat op orde is en de reiziger en de vervoerder keuzevrijheid biedt, en bevat voldoende flexibiliteit om in de ruimtelijke ontwikkeling te reageren op maatschappelijke initiatieven.

In de visie zijn 4 rode draden te onderscheiden die richting geven aan de gewenste ontwikkeling en het handelen van de provincie:

- beter benutten en opwaarderen van wat er is
- vergroten van de agglomeratiekracht
- verbeteren van de ruimtelijke kwaliteit
- bevorderen van een water- en energie-efficiënte samenleving

De VRM bevat een nieuwe sturingsfilosofie. De kern daarvan is:

- Ruimte bieden aan ontwikkelingen.
- Aansluiten bij de maatschappelijke vraag naar woningen, bedrijfsterreinen, kantoren, winkels en mobiliteit.
- Allianties aangaan met maatschappelijke partners.
- Minder toetsen op regels en meer sturen op doelen.

Het sturen op ruimtelijke kwaliteit vormt een rode draad in het beleid van de provincie. Deze rode draad bepaalt in hoge mate de keuzes in de groene ruimte. Ruimtelijke ontwikkelingen die maatschappelijk en economisch gewenst zijn, moeten bijdragen aan de balans tussen de instandhouding, benutting en versterking van de bestaande gebiedskwaliteiten. De kwaliteitskaart en de bijbehorende richtpunten geven richting aan de wijze waarop ontwikkelingen kunnen inspelen op de ruimtelijke gebiedskwaliteiten. De kaart geeft een beschrijving van de gebiedskenmerken en kwaliteiten van Zuid-Holland, waar rekening mee gehouden dient te worden in de planvorming. De uitwerking hiervan op de kaart is niet uitputtend, noch uitsluitend.

De kaart biedt hiermee geen oplossingen, maar is een middel om vroeg in het planproces een integrale afweging te maken die de ruimtelijke kwaliteit ten goede komt.

Afbeelding 10 Uitsnede kaarten 1, 6, 8 en 9 Visie Ruimte en Mobiliteit

Op de kwaliteitskaart ligt het perceel in meerdere aanduidingen. Door de ligging in de polder het Beijersche, een veenweidegebied, is het gebied vanuit verschillende disciplines zeer waardevol. Daarom geldt voor het perceel beschermingszone 1. In gebieden met deze aanduiding staat het instandhouden van de aanwezige ecologische, landschappelijke en cultuurhistorische waarden voorop. Vanuit ecologie is het beleid gericht op het behouden, herstellen en op langere termijn vergroten van de biodiversiteit. Om dit doel te bereiken zet de provincie in op duurzaam beheer, bescherming en voltooiing van de ecologische hoofdstructuur en meer natuurwaarden op boerenland en in recreatiegebieden. Bij cultuurhistorische kroonjuwelen gaat het om unieke, zeer karakteristieke en gave erfgoedensembles in Zuid-Holland. Het beleid is gericht op bescherming en versterking van het erfgoed. Ruimtelijke ontwikkelingen in deze gebieden zijn mogelijk, met inachtneming van de specifieke waarden naast de generieke bijdragen aan de ruimtelijke kwaliteit.

Verordening Ruimte

Om het provinciaal ruimtelijk beleid uit te voeren heeft de provincie verschillende instrumenten, waaronder een verordening. De Verordening ruimte 2014 (vastgesteld 9 juli 2014) stelt regels aan gemeentelijke bestemmingsplannen. Niet alle onderwerpen zijn geschikt voor opname in een verordening. In het algemeen lenen vooral onderwerpen met heldere criteria en/of spelregels en een zwaarwegend provinciaal belang zich hiervoor.

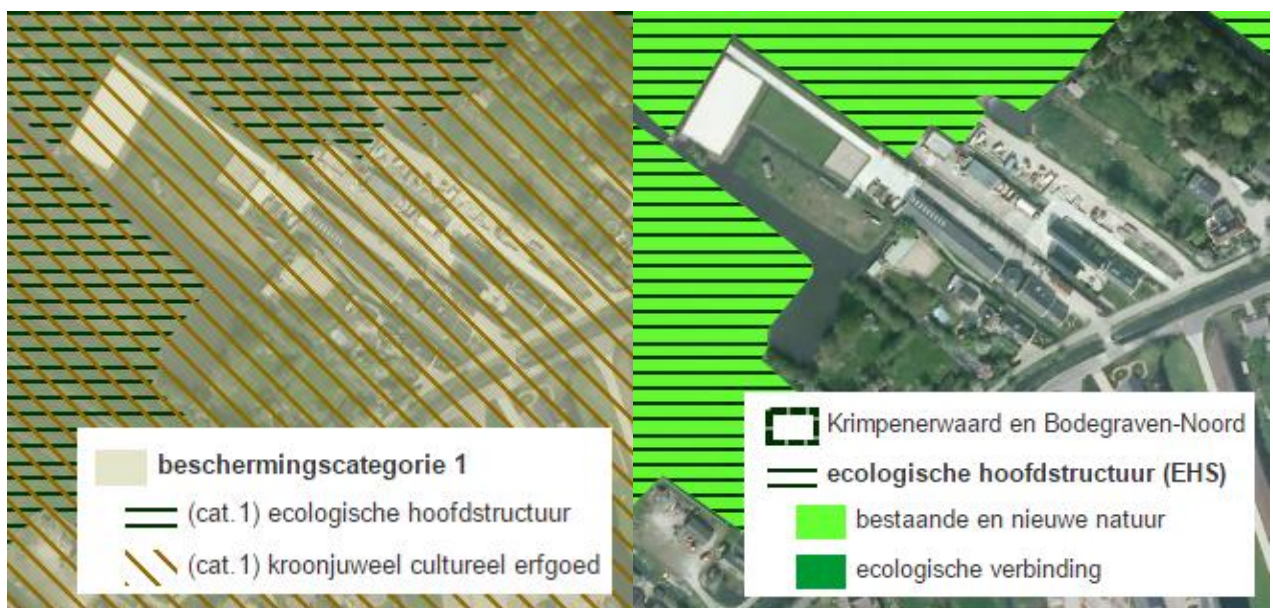
De provincie heeft in de Verordening ruimte 2014 daarom onder meer regels opgenomen over kantoren, bedrijven, detailhandel, glastuinbouw, boom- en sierteelt, bollenteelt, ruimtelijke kwaliteit, agrarische bedrijven, waterkeringen, provinciale vaarwegen, recreatieve vaarwegen, windenergie, archeologie en molen - en landgoedbiotopen. In de verordening staan de regels die de provincie stelt aan ruimtelijke ontwikkelingen.

Beschermingscategorie 1

Het perceel ligt in het gebied met beschermingscategorie 1, zowel vanwege de ecologische hoofdstructuur als de kroonjuweel cultureel erfgoed. Dit betekent dat iedere ruimtelijke ontwikkeling in dit gebied binnen de aard en schaal van het gebied dient te passen en dient te voldoen aan de richtpunten van de kwaliteitskaart (inpassen).

Ecologische hoofdstructuur

Binnen de ecologische hoofdstructuur is van belang dat de instandhouding en ontwikkeling van de wezenlijke kenmerken en waarden van het gebied niet significant worden beperkt, of leiden tot een significante vermindering van de oppervlakte, kwaliteit of samenhang van het gebied. Wat betreft de Krimpenerwaard is in de verordening nog aangegeven dat de begrenzing van de ecologische hoofdstructuur een voorlopig karakter heeft. De definitieve begrenzing dient nog te worden vastgesteld door Gedeputeerde Staten.

Afbeelding 11 uitsnede kaart 7 en 8 Verordening Ruimte

Conclusie

De paardenbak, het pad en de overkapte mestplaat zijn op het erf van de woning gerealiseerd. Omdat het perceel in de polder Het Beijersche ligt is deze aangewezen als kroonjuweel. Door het aanleggen van de paardenbak, het pad en de overkapte mestplaat zijn de waarden van de polder niet onevenredig aangetast. Op de kaart met de ecologische hoofdstructuur liggen de paardenbak, het pad en de mestplaat dan ook buiten de EHS. De bouwwerken zijn niet in strijd met de uitgangspunten van het provinciaal beleid.

3.3 Gemeentelijk beleid

Veenweidepact Krimpenerwaard

In het pact werken overheden en maatschappelijke organisaties samen aan de toekomst van de Krimpenerwaard. Centraal uitgangspunt is om de identiteit van het landelijke gebied, een cultuurhistorisch en waardevol agrarisch landschap met bijbehorende natuurwaarden, te behouden en te ontwikkelen. Het Veenweidepact Krimpenerwaard werkt aan vijf doelen: de aanleg van nieuwe natuur, duurzaam waterbeheer en het tegengaan van bodemdaling, het versterken van de landbouwstructuur, extra kansen voor toerisme en recreatie en het stimuleren van vernieuwend ondernemerschap.

In december 2005 hebben alle betrokken partijen hun handtekening gezet onder de samenwerkingsovereenkomst. De partners zijn de provincie Zuid-Holland, de vijf voormalige gemeenten in de Krimpenerwaard (Ouderkerk, Bergambacht, Vlist, Schoonhoven, Nederlek) en het Hoogheemraadschap. Deze zorgen er samen voor dat de afspraken van het Veenweidepact zorgvuldig, samenhangend en snel worden uitgevoerd. Het centrale doel van het Pact is om het waardevolle agrarische cultuurlandschap en de daarbij behorende natuurwaarden te behouden en verder te ontwikkelen. Een belangrijke randvoorwaarde is om verdere bodemdaling zo veel mogelijk te beperken. Het staat vast dat hiervoor een herinrichting van het gebied noodzakelijk is.

Het Rijk heeft sinds 2010 bezuinigd op de aanleg van nieuwe natuur. Ook voor de Krimpenerwaard is daardoor minder geld beschikbaar. Om toch de belangrijkste doelen te realiseren is het type nieuw aan te leggen natuur aangepast. Waar eerst aan natte natuur met ruimte voor de otter gedacht werd, wordt nu gekozen voor diverse typen grasland met natuurwaarden voor weidevogels en andere voor het gebied karakteristieke planten- en diersoorten, het zogeheten 'Grutto en Dotter' model. Daardoor blijft het mogelijk om het agrarisch bedrijf in een deel van het gebied voort te zetten. Ook kunnen agrariërs kiezen voor particulier of agrarisch natuurbeheer. In het kader van Het Veenweidepact zal het natuurgebied Krimpenerwaard gerealiseerd worden.

Structuurvisie K5

Tot 1 januari 2015 werkte de vijf verschillende gemeenten samen onder de naam K5. Onder deze noemer is in 2009 de Structuurvisie K5 vastgesteld. De centrale opgave voor de Krimpenerwaard is het uitzetten van een evenwichtige koers in het spanningsveld tussen het versterken van sociaal-economische aspecten enerzijds en het waarborgen van de cultuurhistorische, natuur- en landschapskwaliteiten anderzijds. Met name het patroon van dijk- en dorpslinten en het waterrijke slagenlandschap zijn kenmerkend voor de regio. In een groot deel van het gebied blijft de grondgebonden melkveehouderij de belangrijkste functie. In de bepaalde gebieden, zal natuur ontwikkeld worden met recreatief medegebruik. In het zuiden van de Krimpenerwaard zijn ook beperkte mogelijkheden voor hervestiging van bedrijven die in het kader van natuurontwikkeling worden uitgekocht. Daarnaast wordt, binnen bestaande opstallen, ruimte geboden aan activiteiten op het vlak van verbrede landbouw en vernieuwend ondernemerschap.

Structuurvisie Vlist (2012)

De voormalige gemeente Vlist heeft op 3 juli 2012 de structuurvisie Vlist vastgesteld. Belangrijk uitgangspunt van de structuurvisie is het behoud van de eigen identiteit. Laatste wordt bepaald door de eigenheid van de dorpen, waarbij streven naar vitaliteit hoog in het vaandel staat. Daarnaast wordt de identiteit van Vlist in belangrijke mate ontleend aan het buitengebied, met zijn kenmerkende openheid, de grondgebonden veehouderij als drager van het landschap en de cultuurhistorische en ecologische kwaliteiten.

De identiteit hangt sterk samen met de ruimtelijke structuur. Naast de openheid, de kenmerkende kavelstructuur, het alom aanwezige water, zijn de bebouwingslinten, de Hollandse IJssel en de Vlist structuurbepalende elementen. Specifiek voor het landelijk gebied geldt dat behoud en herstel van landschap, cultuurhistorie en natuur in balans dienen te zijn met de ontwikkelingsmogelijkheden voor een duurzame grondgebonden veehouderij. Dit beleid gaat goed samen met recreatief medegebruik. Voor overige bestaande functies wordt een consoliderend beleid voorgestaan.

Nieuwe ontwikkelingen moeten bijdragen aan de kwaliteiten van het gebied. Indien deze verder gaan dan het bestemmingsplan mogelijk maakt, moet een nieuwe afweging worden gemaakt. Voorwaarden binnen die afweging zijn:

- het betreft een duurzame ontwikkeling;
- er is sprake van toevoeging van kwaliteit (op het gebied van cultuurhistorie, landschap en/of natuur);
- de ontwikkeling past bij de identiteit en schaal van de omgeving; draagt bij aan de economie van het buitengebied.

Specifieke aandachtspunten binnen het beleid voor het buitengebied zijn:

- het Veenweidepact;
- de zone langs de Vlist.

De linten

De contramal van het agrarisch gebied wordt gevormd door de bebouwingslinten. Het beleid in de linten is enerzijds gericht op behoud van cultuurhistorische kwaliteiten (karakteristieke bebouwing, verkavelingspatroon), anderzijds op ontwikkelingsmogelijkheden voor de aldaar gevestigde agrarische bedrijven. Ontwikkelingen die zich buiten de randvoorwaarden van het bestemmingsplan begeven, zijn niet op voorhand onmogelijk. Medewerking kan overwogen worden als de ontwikkeling gepaard gaat met een substantiële kwaliteitsverbetering

Natuurgebied

Het beleid is primair gericht op behoud, herstel en verbetering van natuurkwaliteiten die passen in het veenweidelandschap. Medegebruik van andere functies (recreatie, landbouw) kan plaats vinden, voor zover de hoofdfunctie hier geen hinder van ondervindt of er zelfs bij gebaat is (bijvoorbeeld extensief agrarisch beheer).

Conclusie

Het realiseren van een paardenbak, pad en een overkapte mestplaat op het erf van een woning in het agrarisch gebied is niet in strijd met de uitgangspunten van het gemeentelijk beleid. De aanwezige waarden van het gebied worden hierdoor niet onevenredig aangetast.

4. Onderzoeken

4.1 Bodem

In het kader van een bestemmingsplan dient aangetoond te worden dat de kwaliteit van de bodem en het grondwater in het plangebied in overeenstemming zijn met het beoogde gebruik. Dit is geregeld in de Wet Bodembescherming. De bodemkwaliteit kan namelijk van invloed zijn op de beoogde functie van het plangebied. Indien sprake is van een functiewijziging zal er in veel gevallen een bodemonderzoek moeten worden uitgevoerd op de planlocatie. Middels dit onderzoek kan in beeld worden gebracht of de bodemkwaliteit en de beoogde functie van het plangebied bij elkaar passen.

Conclusie

Het plan betreft slechts het legaliseren van een paardenbak, pad en overkapte mestplaat. Voor deze bouwwerken is geen bodemonderzoek vereist.

4.2 Geluid

Sinds het einde van de jaren zeventig vormt de Wet geluidhinder (Wgh) een belangrijk juridische kader voor het Nederlandse geluidsbeleid. De Wet geluidhinder biedt onder andere geluidsgevoelige bestemmingen (zoals woningen) bescherming tegen geluidhinder van wegverkeerlawaai, spoorweglawaai en industrielawaai door middel van zonering. Ter bepaling van de geluidsbelasting dient op grond van artikel 74 van de Wet geluidhinder (Wgh) iedere weg in beschouwing te worden genomen, tenzij deze binnen een woonerf gelegen is of voor de weg een maximum rijsnelheid van 30 km/uur geldt. Deze wegen hebben een zone. Dit is een aandachtsgebied waarbinnen een akoestisch onderzoek dient plaats te vinden. De grootte van de zones is afhankelijk van het aantal rijstroken en de definitie van het gebied (buitenstedelijk of binnenstedelijk). Buitenstedelijk is het gebied dat buiten de bebouwde kom is gelegen en het gebied binnen de bebouwde kom voor zover liggend langs een autosnelweg. Het overige gebied is binnenstedelijk.

Conclusie

De paardenbak, het pad en de overkapte mestplaat zijn geen geluidgevoelige bestemmingen. Toetsing aan de Wet geluidhinder is daarom niet nodig.

4.3 Externe veiligheid

Activiteiten met gevaarlijke stoffen leveren risico's op voor de omgeving. Het *Besluit externe veiligheid inrichtingen* (Bevi) en het *Besluit externe veiligheid buisleidingen* (Bevb) en de circulaire *Risiconormering vervoer gevaarlijke stoffen* (RNVGS) vormen op dit moment het wettelijk kader voor het omgaan met deze risico's. Door het stellen van eisen aan afstanden tussen de activiteiten met gevaarlijke stoffen en (beperkt) kwetsbare objecten (woningen, kantoren, scholen, enz.) worden de eventuele gevolgen van deze risico's zoveel mogelijk beperkt.

De twee normstellingen die worden gehanteerd zijn:

- Plaatsgebonden risico (PR): als “harde” afstandseis voor externe veiligheid geldt een contour voor het plaatsgebonden risico (PR 10^{-6}), die wordt aangegeven als een afstand ten opzichte van de activiteit met gevaarlijke stoffen (risicobron). Binnen deze PR 10^{-6} contour mogen geen (beperkt) kwetsbare objecten aanwezig zijn of worden geprojecteerd.
- Groepsrisico (GR): aAfhankelijk van de aard van de risicobron is er sprake van een bepaald invloedsgebied. Binnen dit invloedsgebied moet worden onderzocht hoe groot de kans per jaar is dat een groep van ten minste 10 (zich binnen dit invloedsgebied bevindende) personen overlijdt ten gevolge van een ramp of zwaar ongeval met de betreffende risicobron. De uitkomst van dit onderzoek geeft de hoogte van het GR weer en wordt uitgedrukt in een curve, waarbij als norm voor het GR een oriënterende waarde is vastgesteld. De hoogte van het GR moet door middel van een bestuurlijke afweging worden verantwoord.

Als binnen het invloedsgebied (beperkt) kwetsbare bestemmingen worden geprojecteerd, geldt ook voor de hiermee samenhangende toename van het GR een bestuurlijke verantwoordingsplicht.

Conclusie

De paardenbak, het pad en de overkapte mestplaat zijn geen kwetsbare/gevoelige bestemmingen. Toetsing aan Externe veiligheid is daarom niet nodig.

4.4 Luchtkwaliteit

De belangrijkste wet- en regelgeving voor luchtkwaliteit is vastgelegd in Titel 5.2 Luchtkwaliteitseisen van de Wet milieubeheer, ook wel de Wet luchtkwaliteit genoemd.

Deze wijziging van de Wet milieubeheer is op 15 november 2007 in werking getreden en vervangt het Besluit luchtkwaliteit 2005. De wijziging houdt in dat niet elk ruimtelijk plan getoetst hoeft te worden aan de normen. Hierbij is met name het begrip “in betekenende mate” van belang.

Een project draagt niet in betekende mate bij aan de verslechtering van de luchtkwaliteit indien sprake is van maximaal 3% van de grenswaarden voor de luchtkwaliteit.

De AMvB en Regeling “niet in betekenende mate” bevatten criteria waarmee kan worden bepaald of een project van een bepaalde omvang wel of niet als “in betekenende mate” moet worden beschouwd. NIBM projecten kunnen zonder toetsing aan de grenswaarden voor het aspect luchtkwaliteit uitgevoerd worden. Ook als het bevoegd gezag op een andere wijze, bijvoorbeeld door berekeningen, aannemelijk kan maken dat het geplande project NIBM bijdraagt, kan toetsing van de luchtkwaliteit achterwege blijven.

De Ministeriële Regeling NIBM geeft een uitwerking aan het Besluit NIBM en een getalsmatige invulling van de NIBM-grens. Voor een aantal categorieën van projecten kan met zekerheid worden gesteld dat de 3%-grens niet zal worden overschreden. Het betreft onder anderen de onderstaande gevallen, waarbij een luchtkwaliteitonderzoek niet meer nodig is:

- a. Woningbouw: = 1500 woningen (netto) bij minimaal 1 ontsluitingsweg, en = 3000 woningen bij minimaal 2 ontsluitingswegen met een gelijkmatige verkeersverdeling.

- b. Kantoorlocaties: = 100.000 m² bruto vloeroppervlakte bij minimaal 1 ontsluitingsweg, en = 200.000 m² bruto vloeroppervlakte bij minimaal 2 ontsluitingswegen met een gelijkmatige verkeersverdeling.

Conclusie

Het realiseren van een paardenbak, pad en overkapte mestplaat van deze omvang heeft geen invloed op de luchtkwaliteit.

4.5 Milieuzonering

Bij de planontwikkeling dient rekening gehouden te worden met milieuzoneringen van bestaande en toekomstige bedrijven om zodoende de kwaliteit van het leefmilieu te handhaven en te bevorderen. Om te kunnen beoordelen of sprake is van een acceptabele kwaliteit van het leefmilieu wordt in het algemeen gebruik gemaakt van de VNG-uitgave *Bedrijven en milieuzonering* (editie 2009). *Bedrijven en Milieuzonering* geeft richtafstanden per categorie en per type bedrijvigheid aan. Binnen deze richtafstanden is bij een gemiddelde bedrijfsvoering hinder van het bedrijf te verwachten.

Deze afstanden kunnen als basis worden gehanteerd, maar zijn indicatief. In het algemeen wordt door middel van het aanbrengen van een zonering (afstand) tussen bedrijvigheid en woonbebouwing de overlast ten gevolge van de bedrijfsactiviteiten zo laag mogelijk gehouden.

De VNG-brochure kent geen indicatieve afstanden voor een paardenbak. Wel zijn afstanden genoemd voor paardenfokkerijen en maneges. Wat het aspect geur betreft wordt hierbij een richtafstand van 50 meter gehanteerd en wat het aspect geluid betreft een richtafstand van 30 meter. Indien de omgeving is aan te merken als "gemengd gebied", kunnen de richtafstanden volgens de VNG-brochure met één afstandsstap worden verlaagd, zonder dat dit ten koste gaat van het woon- en leefklimaat. Het begrip "gemengd gebied" wordt gebruikt om richtafstanden aan te geven tussen een bedrijventerrein of bedrijfslocatie in een gebied met een matige tot sterke functiemenging. Lintbebouwing in het buitengebied met overwegend agrarische en andere bedrijvigheid kan volgens de VNG-brochure als gemengd gebied worden beschouwd. Dit betekent dat een afstand dient aangehouden te worden van 30 meter tot nabijgelegen woningen. De afstand tussen de paardenbak, het pad en de overkapte mestplaat en de dichtsbijgelegen woning is ca. 90 meter.

Conclusie

Het legaliseren van de paardenbak, het pad en de overkapte mestplaat is vanuit het aspect milieuzonering toelaatbaar.

4.6 Natuur

De bescherming van de Nederlandse natuur maakt onderscheid tussen gebiedsbescherming en soortenbescherming. De regelingen ter bescherming van kwetsbare natuurgebieden en soorten is geregeld in de Natuurbeschermingswet en de Flora- en faunawet.

De Flora- en faunawet, in werking getreden op 1 april 2002, voorziet in de bescherming van planten- en diersoorten binnen en buiten de beschermde natuurgebieden. De onder de Flora- en faunawet beschermde soorten mogen niet worden verstoord of gedood en hun leefgebieden mogen niet worden vernietigd. Bij nieuwbouwplannen moet bekeken worden wat het effect is op de aanwezige flora- en fauna.

De Natuurbeschermingswet, in werking getreden op 1 oktober 2005, biedt de grondslag voor de aanwijzing van de Vogel- en Habitatrichtlijngebieden. Deze gebieden worden tezamen Natura 2000-gebieden genoemd. Ter bescherming van deze Natura 2000-gebieden voorziet de wet in een vergunningenregime voor het realiseren of verrichten van projecten en andere handelingen die de natuurlijke kenmerken van een aangewezen Natura 2000-gebied kunnen aantasten.

Krimpenerwaard

De Krimpenerwaard wordt gekenmerkt door een grote rust en openheid en is daardoor een veelbezochte verblijfplaats voor weidevogels en wintergasten. Naast de ooievaar, de zwaan, de gans en verschillende reigersoorten, is het verschijnen van de grutto, de tureluur en de kievit zeer algemeen. 's Winters worden de waarden bezocht door tienduizenden ganzen, smienten, kleine zwanen en andere wintergasten. In de weilanden lopen tal van hazen en fazanten. De fuut, het waterhoentje en de meerkoet zijn in de sloten en watertjes ook talrijk aanwezig. Sinds enige tijd is de buizerd weer teruggekeerd. Torenvalken en kiekendieven zijn nooit weggeweest. Delen van de polders Het Beijersche, Laag-Bilwijk en de Hooge Boezem zijn in het Veenweidepact aangewezen als natuurgebied. In de deze gebieden wordt gestreefd naar robuuste eenheden en aaneengesloten natuurgebieden die mede deel uitmaken van de Ecologische Hoofdstructuur.

Conclusie

De paardenbak, het pad en de overkapte mestplaat zijn op het erf van de woning gerealiseerd en liggen net buiten de Ecologische Hoofdstructuur. De locatie waar de paardenbak is gerealiseerd maakt onderdeel uit van het erf behorende bij de woning/boerderij. De aanleg van de paardenbak, het pad en de overkapte mestplaat hebben geen negatieve invloed gehad op de aanwezige natuurwaarden en flora- en fauna.

4.7 Water

Het aspect water is van groot belang binnen de ruimtelijke ordening. Door verstandig om te gaan met het water kan verdroging en wateroverlast (waaronder ook risico van overstromingen e.d.) voorkomen worden en de kwaliteit van het water hoog gehouden worden. Op Rijksniveau en Europees niveau zijn de laatste jaren veel plannen en wetten gemaakt met betrekking tot water. De belangrijkste hiervan zijn het Waterbeleid voor de 21e eeuw, de Waterwet en het Nationaal Waterplan.

Waterbeleid voor de 21e eeuw

De Commissie Waterbeheer 21ste eeuw heeft in augustus 2000 advies uitgebracht over het toekomstige waterbeleid in Nederland. De adviezen van de commissie staan in het rapport 'Anders omgaan met water, 21 Waterbeleid voor de 21ste eeuw' (WB21). De kern van het rapport WB21 is dat water de ruimte moet krijgen, voordat het die ruimte zelf neemt. In het Waterbeleid voor de 21e eeuw worden twee principes (drietrapsstrategieën) voor duurzaam waterbeheer geïntroduceerd:

- vasthouden, bergen en afvoeren: dit houdt in dat overtollig water zoveel mogelijk bovenstrooms wordt vastgehouden in de bodem en in het oppervlaktewater. Vervolgens wordt zo nodig het water tijdelijk geborgen in bergingsgebieden en pas als vasthouden en bergen te weinig opleveren wordt het water afgevoerd.

- schoonhouden, scheiden en zuiveren: hier gaat het erom dat het water zoveel mogelijk schoon wordt gehouden. Vervolgens worden schoon en vuil water zoveel mogelijk gescheiden en als laatste komt het zuiveren van verontreinigd water aan het bod.

Waterwet

Centraal in de Waterwet staat een integraal waterbeheer op basis van de 'watersysteembenadering'. Deze benadering gaat uit van het geheel van relaties binnen watersystemen. Denk hierbij aan de relaties tussen waterkwaliteit, -kwantiteit, oppervlakte- en grondwater, maar ook aan de samenhang tussen water, grondgebruik en watergebruikers. Het doel van de waterwet is het integreren van acht bestaande wetten voor waterbeheer. Door middel van één watervergunning regelt de wet het beheer van oppervlaktewater en grondwater en de juridische implementatie van Europese richtlijnen, waaronder de Kaderrichtlijn Water. Via de Waterwet gelden verschillende algemene regels. Niet alles is onder algemene regels te vangen en daarom is er de integrale watervergunning. In de integrale watervergunning gaan zes vergunningen uit eerdere wetten (inclusief keurvergunning) op in één aparte watervergunning.

Nationaal Waterplan

Op basis van de Waterwet is het Nationaal Waterplan vastgesteld door het kabinet. Het Nationaal Waterplan geeft op hoofdlijnen aan welk beleid het Rijk in de periode 2009 - 2015 voert om te komen tot een duurzaam waterbeheer. Het Nationaal Waterplan richt zich op bescherming tegen overstromingen, beschikbaarheid van voldoende en schoon water en de diverse vormen van gebruik van water. Het geeft maatregelen die in de periode 2009-2015 genomen moeten worden om Nederland ook voor toekomstige generaties veilig en leefbaar te houden en de kansen die water biedt te benutten.

Hoogheemraadschap van Schieland en de Krimpenerwaard

De missie van het Hoogheemraadschap luidt: 'Droge voeten en schoon water'. Deze missie heeft betrekking op de veiligheid en de waterkwaliteit, en is uitgewerkt in de missiestatement: veiligheid voor inwoners en bedrijven, voldoen aan de complexe wateropgave in stedelijk en landelijk gebied, efficiënt en doelmatig werken, oog voor het waterschap als functionele overheid en voor de wijze waarop de organisatie naar buiten treedt.

Waterbergingscompensatie

Aanleg van nieuw verhard oppervlak leidt tot versnelde afvoer van hemelwater naar de watergangen. Om te voorkomen dat hierdoor wateroverlast ontstaat, is de aanleg van extra waterberging van belang. Zo wordt het verlies aan waterberging in de bodem gecompenseerd. Uit berekeningen zal blijken hoeveel ruimte voor compenserende waterberging nodig is. De aanleg van de bergingsvoorziening komt voor rekening van plannemer van de ruimtelijke ingreep.

Nota Waterberging

Om hun beleid te harmoniseren, heeft het Hoogheemraadschap Schieland en de Krimpenerwaard na de fusie de nota Waterberging opgesteld. Hierin zijn onder andere de normen opgenomen voor watercompensatie bij ruimtelijke ontwikkelingen. Om zowel inwoners als het Hoogheemraadschap niet onnodig administratief te belasten is een drempelwaarde voor de toename van het verharde oppervlak vastgesteld, waaronder geen aanvullende waterberging wordt geëist. Deze grens is vooralsnog op 500 m² netto verhard oppervlak gelegd.

Samenvattend betekent dit het volgende:

1. Bij situaties, waarbij de toename minder is dan 500 m² netto verhard oppervlak, worden geen eisen gesteld aan de aanvullende waterberging.
2. Voor de situaties van een geringe omvang, maar boven de 500 m² en die voldoen aan de in de nota genoemde criteria, kan worden volstaan met 10% aanvullende waterberging ten opzichte van de netto toename van het verharde oppervlak.
3. Voor de overige gevallen geldt dat op basis van de wateroverlastnormen voor het nieuwe grondgebruik, de aanwezige afvoercapaciteit en de omgevingsaspecten op basis van de in de nota vermelde uitgangspunten een hoeveelheid aanvullende waterberging zal worden vastgesteld.

Watertoets

De 'watertoets' is een instrument dat waterhuishoudkundige belangen expliciet en op evenwichtige wijze laat meewegen bij het opstellen van ruimtelijke plannen en besluiten. Het is geen technische toets maar een proces dat de initiatiefnemer van een ruimtelijk plan en de waterbeheerder met elkaar in gesprek brengt in een zo vroeg mogelijk stadium. In de waterparagraaf worden de watertoets en de uitkomsten van een eventueel overleg opgenomen. De watertoets wordt voorgelegd aan het waterschap in het kader van 3.1.1. Bro overleg.

Conclusie

De paardenbak heeft een oppervlakte van 800 m² en wordt voorzien van een drainage waarbij het hemelwater wordt afgevoerd naar de nabijgelegen sloot. Op deze manier is de paardenbak niet echt een verharding en hoeft ook geen water te worden gecompenseerd. De overkapte mestplaat heeft een oppervlakte van ca. 70 m² en het pad is 360 m². Vanwege de kleine omvang is hiervoor ook geen compensatie nodig.

4.8 Cultuurhistorie en Archeologie

Verdrag van Malta

Op internationaal niveau geldt dat Nederland in 1992 het Verdrag van Malta heeft ondertekend en in 1998 geratificeerd. Doel van dit verdrag is om op verantwoorde wijze om te gaan met archeologische belangen in de ruimtelijke ordening. Een belangrijk uitgangspunt van het Verdrag van Malta en het rijksbeleid is dat het behoud in situ (op de oorspronkelijke plaats) voorgaat op het behoud ex situ (opgraven en bewaren in depot). Van belang is dat door middel van veldonderzoek vroegtijdig inzicht wordt gegeven in de archeologische en cultuurhistorische waarden in het gebied. Op deze manier kunnen de aanwezige waarden bij de planontwikkeling voldoende worden gewaarborgd. Het Verdrag van Malta vindt zijn weerslag in een (ingrijpende) wijziging van de Monumentenwet 1988 die in 2007 van kracht is geworden.

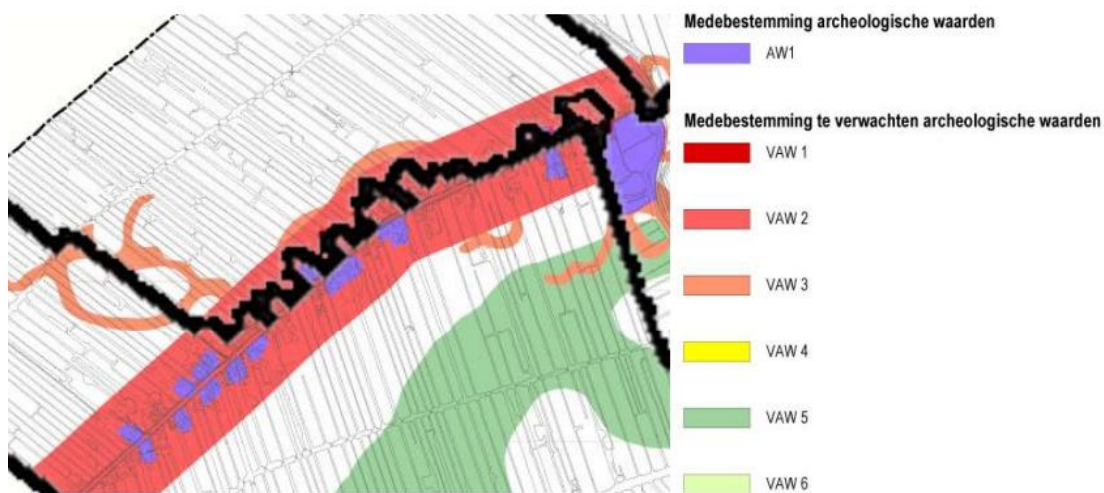
Wet op de Archeologische Monumentenzorg

Op 1 september 2007 is de Wet op de Archeologische Monumentenzorg in werking getreden. Hiermee zijn de uitgangspunten van het Verdrag van Malta binnen de Nederlandse wetgeving geïmplementeerd. De wet regelt de bescherming van archeologisch erfgoed in de bodem, de inpassing ervan in de ruimtelijke ontwikkeling en de financiering van opgravingen: 'de veroorzaker betaalt'. Het belangrijkste doel van de wet is het behoud van het bodemarchief in situ (ter plekke), omdat de bodem de beste garantie biedt voor een goede conservering van de archeologische waarden.

Het is verplicht om in het proces van ruimtelijke ordening tijdig rekening te houden met de mogelijke aanwezigheid van archeologische waarden. Op die manier komt er ruimte voor overweging van archeologievriendelijke alternatieven.

Archeologische beleidskaart

Als instrument om een goed onderbouwde belangenafweging te kunnen maken heeft de voormalige gemeente Vlist een archeologische beleidskaart laten ontwikkelen. Op de archeologische beleidskaart staan gebieden met archeologische waarden en verwachtingswaarden aangegeven die de basis vormen voor de bescherming van de archeologische waarden in bestemmingsplannen. Op basis van de archeologische beleidskaart zijn zeven categorieën te onderscheiden, elk met een 'eigen' beschermingsregime.

Afbeelding 12 archeologische beleidskaart

Voor percelen met een archeologische waarde of te verwachten archeologische waarde is in het bestemmingsplan een dubbelbestemming opgenomen. Voor het perceel Beijerscheweg 34 is in het geldende bestemmingsplan geen dubbelbestemming opgenomen. In het ontwerpbestemmingsplan is het hele bestemmingsvlak voorzien van de dubbelbestemming 'Waarde-Archeologie 3'. Deze bestemming houdt in dat bij de bouw van bouwwerken archeologisch onderzoek moet worden uitgevoerd. Dit geldt niet voor bouwwerkzaamheden waarbij niet dieper dan 30 cm onder het maaiveld wordt gegraven.

Conclusie

Aangezien ten behoeve van de paardenbak, het pad en de overkapte mestplaat niet dieper is gegraven dan 30 cm is geen archeologisch onderzoek nodig. Door de realisatie van de bouwwerken zijn mogelijk aanwezige cultuurhistorische waardevolle gebouwen of elementen niet aangetast. Vanuit archeologie en cultuurhistorie is het plan toelaatbaar.

5. Uitvoerbaarheid

5.1 Economische uitvoerbaarheid

De gemeente en de eigenaar zullen een exploitatieovereenkomst afsluiten waarin het verhaal van de kosten is geregeld. Hiermee is het kostenverhaal voor de ontwikkeling verzekerd en is het niet noodzakelijk om een exploitatieplan vast te stellen. Er zijn ook geen overige redenen als bedoeld in artikel 6.12 Wro, om een exploitatieplan vast te stellen. Alle eisen en voorwaarden waaraan moet worden voldaan zijn opgenomen in de exploitatieovereenkomst.

5.2. Maatschappelijke uitvoerbaarheid

Vooroverleg

Het plan zal naar de volgende vooroverleginstanties worden verzonden:

1. Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland;
2. Hoogheemraadschap van Schieland en de Krimpenerwaard.

Zienswijzen

De ontwerp-omgevingsvergunning, ontwerp verklaring van geen bedenkingen, de ruimtelijke onderbouwing en de daarbij behorende stukken zullen gedurende zes weken ter inzage worden gelegd. Gedurende de termijn van inzage legging kan een ieder zijn of haar zienswijze kenbaar maken.